

22.7.58, יום ג'

חוקר שלחה לי הסגירות הבריטית מכתב ארוך וידידותי של מקמילן

שבו הוא מתנצל על הטיסה הבלתי מוסמכת ואשר לתזעתי לרנדל בשבוע שעבר

הוא כותבי

In spite of the seriousness of the present situation I hope it may be the beginning of a quick and fruitful stage in our relations. I was very interested to hear the suggestions you made to Rundall about the future lines on which you thought relations between our two countries might develop and I hope to be able to discuss them more fully with you soon -

למרות מלים יפות אלה איני שם הרבה תקווה לשנוי מדיניות משרד החוץ

הבריטי. אבל נחכה ונראה.

- בשתיים עשרה בא רנדל - מלא מבוכה ודאגה להמשך הטיסה. קשר לארגן בזמן קצר אספקה בדרך אחרת והם מוכנים להטיס הצרכים במטוסים אזרחיים. אמרתי לו שאין הבדלים בין מטוסים אזרחיים או צבאיים - העיקר הוא הנזק ואולי הסכנה לבטחוננו כמעבר זה לירדן, שממק גדול בעיני אם בכלל החקיים. נתגלגלה השיחה על נשק שדרוש לנו ואמרתי לו שאני מבקש מאנגליה שלוש טייסות טילוני קרב מהדגם הכי חדש, 3 טייסות מכציצים טילונים כנ"ל, 100 טנקים כבדים, שתי צוללות לא גדולות, כשלוש מאות - או 350 טון, ונשק נגד צוללות.

אמרתי לו שאין זה תמורה "לשוחמות" - כי איני רואה בטחון המה"ם

ובטחוננו בנשק בלבד, אלא בסידורים מדיניים. ופי שעה אין לי קשר יום

יומי עם חיל האויר שלנו, ורק ביום יומים או שלושה אוכל לדעת אם עוד
ממוסים זרים עוברים בארצנו או לא.

ח ס ו י

ב-28 מחקרים ישיבה בריח בגדר בלונדון

ח ס ו י

- בחמש יצאתי ללוד עם הרמטכל לפגוש את הנשיא בשובו מהולנד ובלבית.
והזרתי בערב לירושלים.

- במסכמת גולדה שלחתי תזכירי המתקן לאייזנהאואר ע"י אבן. שלחתי לו
הסכמת העברי על מנת שהוא יחרגמו לאנגליה, ולא יכניס בו שינויים בלי
הסכמתי. ביקשתיו להשחדל להשיג עם הגשת ההזכיר ראיון אצל הנשיא,